

Med en diskonteringsrente på 4 pct. p.a. indebærer dette, at den akkumulerede nutidsværdi af de med den nukleare udbygning forbundne merudgifter i forhold til den konventionelle udbygning stiger til ca. 2 mia.kr. i 1984, og udlæggene vil holde sig på niveauet 2-2½ mia.kr. frem til 1993. I de følgende år bevirker den nukleare produktions mindre brændselsudgifter, at merudgiften genindvindes og fra 1997 vil de indvundne brændselsbesparelser overstige merudgiften til de nukleare investeringer, således at der i år 2000 er akkumuleret en nettobesparelse i nutidsværdi (1975 kr.) på 1,8 mia.kr., som vil være fortsat stigende.

Dette forløb i nutidsværdi er baseret på, at de i begyndelsen af 1975 gældende relationer mellem de forskellige anlægs- og brændselspriser forbliver uændrede. Tilsvarende nutidsværdiberegninger baseret på de alternative prisforudsætninger, som omtaltes ovenfor, resulterer i forløb, som er væsentlig anderledes:

Med den for den nukleare produktion gunstigste prisudvikling vil udlægget til dækning af den nukleare udbygnings merudgifter, målt i nutidsværdi (1975-kroner) i årene 1983-1990 holde sig på 1½-2 mia.kr. I 1993 vil merudgiften være indtjent, og den akkumulerede netto-besparelse når ca. 4½ mia.kr. i år 2000.

Under prisvilkår, der er ugunstigere for den nukleare produktion, vil udlægget til den nukleare udbygnings merudgifter i nutidsværdi stige fra ca. 2 mia.kr. i 1983 til 4-4½ mia.kr. fra 1988 til 1995, og endnu i år 2000 vil netto-merudgiften ved den nukleare udbygning andrage ca. 3 mia.kr.

Det må fremhæves, at forløbsbeskrivelser som de her foretagne ikke giver grundlag for nogen udtømmende vurdering af de to systemers samfundsøkonomiske værdi, idet beskrivelsen ikke tager hensyn til, at de to udbygningseksempler resulterer i produktionsapparater af helt forskellig karakter - et nukleart og et konventionelt, hvis tekniske og økonomiske brugsværdi må vurderes forskelligt. Hvis fossilt brændsel er meget knapt i år 2000, vil det konventionelle systems brugsværdi være meget ringe; men også brugsværdien af et nukleart system baseret på den teknik, som ligger til grund for de i beregningerne anvendte anlægspriser kan være usikker om 25 år. Det er således muligt, at man allerede før århundredskiftet vil begynde at indføre andre produktionsmetoder, som bevirker, at nyanlæg i elsektoren i 1990erne hverken vil omfatte kul-oliefyrede anlæg eller de i eksemplerne forudsatte kernekraft-typer. En sådan